

РЕШЕНИЕ

№ 5636

гр. София, 20.10.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 25.09.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

**ЧЛЕНОВЕ: Даниела Гунева
Георги Тафров**

при участието на секретаря Клавдия Дали и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **5779** по описа за **2020** година докладвано от съдия Милена Славейкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 – 228 от Административно процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба д-р А. П. И. от [населено място],[жк], [жилищен адрес] срещу Решение от 14.05.2020г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 114 – ти състав по нахд № 13220/2018 г., с което е потвърдено наказателно постановление (НП) № НП-27-40 от 30.04.2018 г., издадено от изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Медицински одит“ (ИАМО), с което на основание чл.229, ал.1 от Закона за здравето (ЗЗ) ѝ е наложено административно наказание – глоба в размер на 200 лв. за нарушение на чл.86, ал.1, т.3, вр. чл.81, ал.2, т.1 от ЗЗ.

В касационната жалба са развити съображения за неправилност на първоинстанционния съдебен акт, като постановен при неправилно приложение на процесуалния и материален закон. Сочат се нарушения на чл.42, т.4 и чл.57, ал.1, т.5 от ЗАНН поради липса на реквизити на АУАН и НП – описание на извършеното нарушение. Визира се необоснованост на обжалваното решение на СРС поради неправилно възприемане на доказателствения материал, който сочел на липса на допуснатото административно нарушение. Поддържа, че пациентът А. И. А. е получил своевременна и качествена медицинска помощ по време, обем и качество, съответни

на обективното му състояние, вкл. пълно и правилно разчитане на рентгеново изследване. Сочи неправилно приложение на чл.81 и чл.86 ЗЗ, които били бланкетни, уреждали общи принципи и се нуждаели от допълнителна конкретизация с посочените в чл.80 ЗЗ медицински стандарти и правила за добра медицинска практика. Поддържа, че не е допуснато нарушение на Наредба № 9 от 13.07.2018 г. за утвърждаване на медицински стандарт „Образна диагностика“, а административно-наказващият орган неправилно не е направил проверка на начина на съхранение на документите в медицинското досие на А. И. А.. Счита, че са налице предпоставките по чл.28 ЗАНН. Касаторът претендира съда да постанови съдебен акт, с който да отмени решението на СРС и по същество на спора да отмени процесното НП.

Ответникът по касационната жалба Изпълнителна агенция „Медицински надзор“, като правоприемник на Изпълнителна агенция „Медицински одит“, не взема становище по касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита жалбата за неоснователна.

Административен съд – София-град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Със съдебно решение от 14.05.2020г. по нахд № 13220/2018 г. СРС, НО, 114 – ти състав, е потвърдил НП № НП-27-40 от 30.04.2018 г., издадено от изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Медицински одит“, с което на основание чл.229, ал.1 от ЗЗ на д-р А. П. И., на длъжност лекар - образна диагностика в Отделение по стационарна образна диагностика в УМБАЛСМ „Н. И. Пирогов“ е наложено административно наказание – глоба в размер на 200 лв. за нарушение на чл.86, ал.1, т.3, вр. чл.81, ал.2, т.1 от ЗЗ.

За да постанови решението си, първоинстанционният съд е събрал като доказателства по делото показанията на актосъставителя д-р Д. Ц. П., както и писмените доказателства по административно – наказателната преписка, приобщени по реда на чл. 283 НПК. Въз основа на тях е обосновал правен извод, че АУАН и НП са съставени и издадени от компетентни длъжностни лица, съдържат всички необходими реквизити според чл. 42 и чл. 57 ЗАНН, без при съставянето им да са допуснати съществени процесуални нарушения. От материална страна съдът е намерил, че жалбоподателката е осъществила вмененото ѝ нарушение на чл.86, ал.1, т.3, вр. чл.81, ал.2, т.1 от ЗЗ, тъй като на 03.09.2017 г. не е направила пълно обследване на рентгенографията на пациента А. И. А., с оглед правилно описание на патологичните изменения на костта, с което не е осигурила качествена медицинска помощ. Въззивният съд е изложил мотиви за липса на основание за приложение на чл.28 ЗАНН.

Пред настоящата касационна инстанция не са представени нови писмени доказателства. Съобразно чл.218 АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон. Съдът намира, че обжалваното решение на СРС, НО, 16-ти състав е валидно, допустимо и правилно, постановено при правилно приложение на материалния закон, правилно разпределение на доказателствената тежест и правилно формиране на правните изводи на съда в съответствие с правилата на логическото мислене и съвкупна преценка на всички факти, обстоятелства и

доказателствата, без да е допуснато изопачаването им или неправилното им тълкуване.

На основание чл.220 АПК съдът възприема правилно установената от СРС фактическа обстановка:

Със заповед № РД-27-40 от 18.01.2018 г. на ИАМО на комисия в състав д-р Д. П., М. М. и д-р М. М., е наредено извършването на проверка въз основа на жалба на А. И. А.. В нея пациентът твърди, че при постъпването му в УМБАЛСМ „Н. И. Пирогов“ му е направена рентгенова снимка, на която личи фрактура на костта на дясната ръка, която не била отбелязана в издадената му епикриза.

За обосноваване на твърденията си А. приложил графия на дясна лакетна става, изготвена на 12.09.2017 г. от Лаборатория по образна диагностика „Д-р Н. Д.“ – Б., с резултат от изследването: рентгенови данни за линейна фрактура с костен откъс от улната, в проксималната ѝ трета.

Според протокол № 1/27.11.2017 г. на комисия в състав д-р В. С. и д-р Н. Ц. от УМБАЛСМ „Н. И. Пирогов“, комисията е разгледала документацията в ИЗ № 29666/03.09.2017 г. на А. И. А. и е констатирала, че приемащият спешен екип е пропуснал дискретно непълно нарушаване на целостта на лакетната кост. Предложено е към ИЗ да се добави диагнозата *F. aperta ulnae dextra*, което е сторено.

Според становище от 23.01.2018 г. на проф. д-р М. П. Т. – началник на Клиника по образна диагностика при УМБАЛСМ „Н. И. Пирогов“, на болния А. И. А., на 03.09.2017 г., са проведени: рентгенография на белите дробове във фасова проекция, рентгенография на дясна предмишница с лакетна става – фас и профил и рентгенография на лява предмишница с китката – фас и профил. Според становището, на фасовата и профилна рентгенографии на дясната предмишница с лакетна става се вижда увреда на меките тъкани дорзално. На 7 см дистално от олекранона се вижда прекъсване на компактата на костта като при удар с остър, режещ предмет. В областта му, проксимално, се вижда и малък откършек от компактата на костта. Според д-р Т. описаната увреда не личи на фасовата графия като не личи прекъсване на противоположната компакта – касаело се за дефект на компактата, а не за счупване на костта.

Въз основа на изложеното, в АУАН № А-27-40 от 19.03.2018 г. и НП № НП-27-40 от 30.04.2018 г. на д-р А. П. И., на длъжност лекар - образна диагностика в Отделение по стационарна образна диагностика в УМБАЛСМ „Н. И. Пирогов“, е вменено нарушение поради това, че на 03.09.2017 г., при разчитането на назначеното рентгеново изследване при прегледа на А. И. А. в 108-и спешен травматологичен кабинет на УМБАЛСМ „Н. И. Пирогов“, не е направила пълно обследване на рентгенографията на пациента, с оглед правилно описание на патологичните изменения на костта, с което не е осигурила качествена медицинска помощ, вкл. не е нанесла важни данни при разчитане на образното изследване. Нанасянето на важни данни при разчитане на образното изследване можело да окаже влияние върху качеството на оказаната медицинска помощ. Като нарушени са посочени нормите на чл.86, ал.1, т.3, вр. чл.81, ал.2, т.1 от ЗЗ в частта „качество на медицинската помощ“, тъй като не са предприети качествени диагностични действия за адекватна преценка на здравословния статут на пациента А..

Касационната инстанция, в решаващия ѝ състав, намира за правилен и обоснован извода на районния съд за доказаност на така вменено административно нарушение.

По делото не е имало спор, че при постъпването в УМБАЛСМ „Н. И. Пирогов“, на

пациента А. И. А. са направени три рентгенографии – на белите дробове във фасова проекция, на дясна предмишница с лакетна става – фас и профил и на лява предмишница с китка – фас и профил. Въз основа на тях, д-р И., като дежурен рентгенолог, е отбелязала върху листа за преглед на пациента „П.-фиброза, лява предмишница без фрактури“. В медицинската документация на пациента е наличен диск с образно изследване, който е предоставен на пациента. Това обстоятелство е отбелязано в АУАН и НП и се установява от заявление на А. И. А. вх.№ РД-44-4400 от 25.09.2017 г. по описа на УМБАЛСМ „Н. И. Пирогов“, към което пациентът е приложил диск от изследването.

Защитната теза на касаторката е, че на листа за прием е отбелязала разчитането на графите, за които няма патология. Практиката в работата на Клиника по образна диагностика била при наличие на патология разчитането да се качи на отделен лист, която практика поддържа, че е спазила, тъй като увеличила образа на графията, качена в системата, на дясна предмишница, за да се види добре 3 мм откършек от дясна улна (лакът), което отбелязала при разчитането ѝ под нея.

Решаващият съд обосновано не е възприел тази защитна теза, тъй като наличието на 3 мм откършек от дясна лакетна става не е отбелязано в медицинската документация на пациента, а едва в повторната епикриза.

Пациентът е изписан с епикриза от 06.09.2017 г. (първа епикриза) с окончателна диагноза: Травма на друг флексорен мускул и сухожилие на ниво предмишница – дясно. Открита рана на други части на предмишница – дясно. В. сциzum регио антебрахии дextrи. Секцио тендинис фрексор карпи – улнарис дextrа (срязване на сухожилието на лакътен мускул сгъвач).

Едва по повод подаденото заявление на пациента от 25.09.2017 г. и след протокол № 1/27.11.2017 г. на УМБАЛСМ „Н. И. Пирогов“, към ИЗ била добавена диагнозата F. aperta ulnae dextra. Лекарите д-р С. и д-р Ц. отбелязали в протокола от 27.11.2017 г., че приемащият спешен екип е пропуснал дискретно, непълно нарушаване на целостта на дясната лакетна кост. Вярно е, че в протокола не е посочено, че това е сторено от д-р И., но това следва логично от квалификацията ѝ на рентгенолог, който на 03.09.2017 г., при приема на А. И. А., е разчела направените графии. Нелогично е обяснението на касаторката за налично отбелязване на графията с патология – при наличие на такова отбелязване, то би било отразено в цялата последващо създадена медицинска документация по случая. Факт е, че това е сторено едва с повторната епикриза.

Евентуално изследване на реда и начина на водене на медицинската документация в УМБАЛСМ „Н. И. Пирогов“ не би довело до друг извод. Според отговор на медицинското заведение от 19.04.2019 г. до СРС образите от рентгеновите изследвания се качват автоматично на сървър, след като са направени в Клиника по образна диагностика. Разчитането и качването на изследванията ставало в Клиника по образна диагностика. Както се посочи, в медицинската документация на пациента А. И. А. до повторно издадената му епикриза липсва разчитане, респ. отбелязване на увреждането на дясната лакетна кост от остър предмет. Ако подобно разчитане, направено от д-р И. се съхранява в автоматизираната система на УМБАЛСМ „Н. И. Пирогов“, не е имало пречка за допълнителното му представяне, каквото по делото липсва.

Необосновано касаторката се позовава на дадено писмено становище от 23.01.2018 г. на проф. Д-р М. Т. – началник на Клиниката по образна диагностика при УМБАЛСМ „Н. И. Пирогов“. Д-р Т. е категоричен, че на профилната снимка на дясната

предмишница се вижда прекъсване на компактата на костта като при удар с остър, режещ предмет – нож, сатър и др. подобен. В областта му, проксимално, се виждал и малък откършек от компактата на костта. В този смисъл, разпитът му като свидетел не би допринесъл за изясняване на спора, тъй като същият е предоставил писмено експертно мнение.

Неоснователно е и твърдението за неправилна квалификация на нарушението. Вменените за нарушени норми на чл.81, ал.2, т.1 и чл.86, ал.1, т.3 от Закона за здравето уреждат ясно и недвусмислено правото на пациента на качествена медицинска помощ. В АУАН и НП е цитирано определение на СЗО за качество на медицинската дейност: „Предоставяне на всеки пациент на достатъчно видове диагностични и терапевтични дейности, които да осигурят най-добър резултат по отношение на здравето, при минимален ятрогенен риск“.

В актовете, които слагат началото и края на административнонаказателното производство, нарушението е описано по ясен и безпротиворечив начин: д-р И. не е направила пълно изследване на рентгенографиите на пациента с оглед правилно описание на патологичните изменения на костта, респ. не е предприела качествени диагностични действия за адекватна преценка на здравословния статус на пациента А. И. А.. От медицинската документация категорично се установява, че действията по пълно разчитане на рентгенографията на дясна предмишница са предприети последващо и са довели до допълване на поставената диагноза в епикриза към ИЗ. Съответно на така даденото фактическо описание на нарушението е правилната му правна квалификация чрез визираните императивни норми. При съществуващо пълно единство в АУАН и НП на нарушението от правна и фактическа страна, не е допуснато визираното в касационната жалба неправилно приложение на чл.42 и чл.57 ЗАНН.

Неоснователно касаторката счита за приложима Наредба № 9 от 13 юли 2018 г. за утвърждаване на медицински стандарт "образна диагностика", тъй като тя не е действащ нормативен акт към датата на извършване на нарушението на 03.09.2017 г. Касаторката претендира за приложение на чл.28 ЗАНН, тъй като от нарушението не са произтекли неблагоприятни последици за пациента, нито се променил лечебния му план. За да отрече приложението на чл.28 ЗАНН решаващият съд е приел, че процесният случай не разкрива по-ниска степен на обществена опасност в сравнение в обикновените случаи на административни нарушения от същия вид. Според показанията на актосъставителя д-р П. допълването на диагнозата не е довело до промяна на проведеното лечение, не е наложило допълнителни, вкл. хирургически, процедури, нито е довело до допълнително страдание за пациента. Сами по себе си тези обстоятелства не навеждат на малозначителност на деянието, тъй като нарушението не е резултатно, а на просто извършване. Характерът на засегнатите обществени отношения, свързани с постоянен риск за живота и здравето на пациентите, поставя високи изисквания при упражняване на медицинската професия. Ето защо, независимо от липсата на неблагоприятен резултат за конкретния пациент, необходимостта от високопрофесионална медицинска помощ, вкл. в частта за нейното качество, е относима към всеки случай. Констатирането на процесното нарушение не разкрива по-ниска степен на обществена опасност в сравнение в обикновените случаи на административни нарушения от същия вид. В това е смисълът на общата и частна превенция по чл.12 ЗАНН. Наложеният минимален размер на наказанието е

справедлив и съответен на установеното нарушение.

По изложените съображения и на основание чл.221, ал.2 АПК обжалваното решение следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора съгласно чл.63, ал.3 ЗАНН на ответника по касация се дължат сторените разноси, но такива не се присъждат поради липса на искане в тази насока.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2 Административен съд – София град , XVIII – и Касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА съдебно решение от 14.05.2020г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 114 – ти състав по нахд № 13220/2018 г.

Решението е окончателно и на основание чл. 223 ГПК не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.